

[Helge Nielsen.]

ster vil sidde et enigt udvalgs så kraftige henstilling overhørig.

At sådanne henstillinger er nødvendige, at ændret praksis er nødvendig, fremgår bl. a. af en meddelelse, som Aktuelt i går, tirsdag den 27. april, bragte på side 1. Her var der under overskriften: „Ministerier handler i blinde: Bygger samme skoler i 2 byer“, en meddelelse, som jeg gerne vil citere:

„Det ene ministerium ved ikke, hvad det andet laver. Det er tilsyneladende årsagen til, at man på Fyn får to skoler, der så at sige dækker samme funktion. I Svendborg bygger indenrigsministeriet en skole til beskæftigelseshjælpere. I Odense har man netop åbnet en skole til omsorgshjælpere. Bygget under socialministeriet. — Jeg har aldrig hørt om skolen i Svendborg, siger kontorchef Vagn Holm, socialministeriet. — Jeg kender kun lidt til skolen i Odense, siger sekretær Lohmann Davidsen i indenrigsministeriet“.

Hvis dette referat er i overensstemmelse med virkeligheden, bekræftes de bange anelser, vi har haft i udvalget.

Der er også en del af det materiale, vi har modtaget i udvalget på de spørgsmål, vi har rejst over for ministeren, der har gjort stærkt indtryk på udvalgets medlemmer. Vi har i betænkningen ladet optrykke en oversigt over priser på børnehaver forskellige steder i landet. Denne oversigt taler sit tydelige sprog om manglende styring af det byggeri, staten er involveret i. Det fremgår af, at man i Ballerup-Måløv kommune kan bygge en børnehave til 60 børn til en pris af 6.609 kr. pr. barn, mens en tilsvarende børnehave, også til 60 børn, beliggende i Tikøb kommune, koster over det dobbelte pr. barn eller 13.416 kr. Jeg har i øvrigt haft lejlighed til at bese børnehaven i Ballerup-Måløv, som jeg betragter som meget fortrinlig. Det vil sikkert være gavnligt med flere undersøgelser af denne karakter, så man kan få frem de forskelle, der findes, og også få de

begrundelser frem, der måske kan være for forskelle i prisdannelsen.

Vi kan tilslutte os bemærkningerne i betænkningen, men er alligevel af den opfattelse, at vi må kræve større fasthed i statens byggevirksomhed, og vi har derfor sammen med SF stillet et ændringsforslag vedrørende et statens bygningsdirektorat under boligministeriet. Den opsplitning af byggevirksomheden, der i øjeblikket foregår, hvor det enkelte ministerium er forholdsvis suverænt, kan efter vor opfattelse ikke fortsætte. Vi kan derfor anbefale, at man stemmer for det af os stillede ændringsforslag. Jeg skal endelig understrege, at vi håber, at det bliver vedtaget, men jeg vil alligevel give udtryk for, at vi stemmer for lovforslaget ved tredje behandling.

Langkilde: Det, der er resultatet af udvalgsarbejdet, er, at konservative, venstre og radikale indstiller lovforslaget til vedtagelse, men at der af socialdemokratiet og SF er stillet et ændringsforslag, som i virkeligheden — det fremgik ikke umiddelbart af det, hr. Helge Nielsen sagde heroppe — betyder et fuldstændig andet princip for statens byggevirksomhed end det, der er nedlagt i lovforslaget. I virkeligheden er der med boligministerens lovforslag og det ændringsforslag, som er stillet fra SF's og socialdemokratiets side, stillet to forskellige principper op over for hinanden, som baserer sig på en fuldstændig forskellig vurdering af, hvordan dette meget vigtige og betydelige byggeri skal administreres.

Flertallets principper er rent faktisk baseret på administrationsrådets indstilling i sin tid, men de forudsætter, at de konkrete byggesager som hovedregel henlægges til vedkommende ressortministerium med større eller mindre selvstændighed, mens mindretallets forslag er baseret på en klar centralisering af al statens byggevirksomhed i et direktorat under boligministeriet. Det er rigtigt, at der var et udvalg, SBA-udvalget under administrationsrådet, som kom til